

Андреј Николаидис: Шминкање политичког монструма

(Аналитика, 13.1.2012)

У Верхоевеновом (бриљантном) филму *Starship Troopers* постоји сцена у којој, на тврдњу ученика да „насиље никада није ријешило ништа“, учитељ одговара: „Реци то становницима Хирошима и Нагасакија“.

Тако на тврдњу да Република Српска нема будућност, јер је настала на геноциду, мора се одговорити: реците то америчким Индијанцима.

Споменици цивилизације: Тим прије што велико Друго којем се заговорници тезе о „моралној немогућности“ опстанка Републике Српске обраћају, то велико Друго од којег очекују да у име етичких принципа укине на-геноциду-утемељено (Запад, дакле) своју моћ дугује, између осталог, ако не и прије свега, непрекидном низу злочина.

Како је то примијетио још Валтер Бенјамин, сваки споменик културе уједно је и споменик барбарства. Свака пирамида значила је бруталну експлоатацију хиљада људи који су је зидали.

Сваки торањ Париза подигнут је на костима француских војника који су отимали благо потребно за њихову изградњу, као и оних непријатељских, који су их у томе покушали спријечити. Да ли би шпанске катедрале биле тако монументалне, а њујоршки skyscraperi

Случај Николаидис и прикљученија

Пише: НСПМ

петак, 20 јануар 2012 15:43

(скајскрепери – небодери) тако надркани да у обје Америке најприје није извршен геноцид, потом пљачка, затим идеолошко пеглање и fejslifting (пластична операција лица) монструма, све док злочин није постао конститутиван, самоподразумијевајући и, коначно, недодирљив?

Цивилизације почивају на барбарству: мир и благостање у центру значи пакао за оне на периферији и ван граница цивилизације. Отуд је цивилизација, са уређеном државом као једним од врхунских постигнућа, тотална инструментализација хипокризије. Да не бих био погрешно схваћен: ја нисам ни за какав повратак „у природно стање“, никакво успостављање „покиданих веза између човјека и природе“. Само то не! Мој проблем са нашом цивилизацијом је у томе што у њој има превише природе. Република Српска, хоћу рећи, није никаква неприродна творевина: нажалост, врло је природна, као и начин на који је створена. Утолико је и одвратнија.

Присјетимо се овдје како су лешинари који су кружили над труплом Југославије ту државу називали неприродном творевином. Она је то и била. Управо у томе је и била њена величина. Као што је и величина комунистичког пројекта управо у томе што је, за разлику од капитализма, посве неприродан.

Етика политичког злочина: Шта би у БиХ случају био истински цивилизацијски искорак? Очито да глобалне, надржавне и наднационалне институције правду претпоставе прагми, етику користи, па спроведу укидање, ако је потребно и насилно, Републике Српске.

Без бриге, слављеници, то се неће десити. Ту границу западна цивилизација неће прећи. У том смислу је тачна тврдња коју воле понављати српски лидери: да су они непризнати и невољени граничари запада, они који цивилизацију бране од дивљих хорди са истока. Они, као и хрватски десничари, себе воле називати предзиђем хришћанства. Готово да је тако – с тим што се у Републици Српској не брани хришћанство, него хипокризија и злочин као темељ западне цивилизације.

Цивилизацијски искорак био би и да је Боле употребио динамит и пушке које је сакрио у дворани у којој су главари, духовници и умјетници прослављали двадесетогодишњицу постојања РС. Да је Боле, рецимо, незадовољни радник, који је схватио да су национални и вјерски антагонизми само маска под којом елита скрива темељни антагонизам сваког друштва, онај класни. Да је Боле, рецимо, рекао: јесам Србин, али

сам и радник, стога ћу у зрак дићи оне који су ме опљачкали – не би ли то био цивилизацијски искорак? Била би то, још, и поетска правда.

Али то је, авај, разлика између фикције и стварности: фикција, наиме, за разлику од стварности, има смисла. Овако, Болету ће судити за поетску правду у покушају.

Паклени строј: Мој пријатељ Енвер Казаз је на е-Новинама објавио изврстан текст о идеолошком строју чији је задатак да припреми терен за будуће проглашење независности Републике Српске. Његовом тексту имам додати сљедеће: за воланом строја данас је Додик, јуче је био Рашо, сутра ће бити неко други.

Строј је, међутим, склопљен и програмиран у Београду, одакле се њиме и управља. Република Српска никада није била, нити ће то бити, аутономни пројекат босанских Срба. Она је дио пројекта српске националистичке елите, која је жива, здрава, неразмонтрана, на власти и више него оперативна – у пуном погону, дапаче.

Паралелно са идеолошким инжењерингом легитимизације РС, који је описао Казаз, одвија се брутална делегитимизација црногорске независности, која се још од предрепрезентативног времена третира као криминални пројекат криминалне олигархије. Па стога са црногорском независношћу треба учинити оно што се и иначе чини са имовином стеченом криминалом: одузети је.

Политичке паралеле: Сматрати геноцид легитимним начином за стварање једне државе, а истовремено имати притужбе на улогу шверца цигарета у стварању друге – то је цинизам импресивних размјера. Тим прије што независна Црна Гора није шверцерски ни тајкунски, него пројекат антиратне, прозападне мањине црногорског друштва.

Да још једном поновим очигледно: делегитимизација црногорске независности, као ни легитимизација независности Републике Српске, нису могући без активне и свеобухватне улоге Београда.

У Црној Гори је додатан проблем то што Београд инструментализује питање корупције, а

Случај Николаидис и прикљученија

Пише: НСПМ

петак, 20 јануар 2012 15:43

власт узвраћа игром на оштрици ножа: тако што, да би избјегла болне антикоруптивне акције, инструментализује империјалну политику Београда. Заговорници тезе о корупцији негирају притисак Београда, заговарају помирење са четницима, пактирају са Амфилохијем, док заговорници тезе о притиску Београда минимизирају питање корупције.

Као и обично, није или-или, него и-и: наравно да је проблем корупција и наравно да Београд дестабилизује. Када би Подгорица смањила пљачку и похапсила тајкунску ђубрад, притисак Београда тиме не би постао слабији, али би свакако био мање ефикасан.

Будући да, са једне стране, у Њујорку Балкана, стоји јасан, прецизан пројекат и одлучност, а са друге, и у Црној Гори и у Босни, конфузија, корупција и слабост елита, сва је прилика да ће се показати да Добрица Ћосић, опет, није био у праву: Срби би овога пута у миру могли добити оно што су изгубили у рату.

Марко Вешовић: Николаидис ме предухитрио, отео ми ријечи из уста

(Е-новине, 16.01.2012)

Од тренутка кад у е-Новинама изиђе моје приопћење, Марка Вешовића треба сматрати коаутором овог одломка, што значи да сам спреман, ако Андреј буде ухапшен због тероризма, да се Додиковим органима, надлежним за ту работу, добровољно предам због МИШЉЕЊА које је, да је среће, требало Марко Даринкин лично да напише и потпише, али ме мој млади, изнимно даровити колега по перу предухитрио. Отео ми ове ријечи из уста.

Био сам колумниста, више не знам тачно колико времена, али нећу слагати ако кажем годинама, у сарајевском листу Старт који је, уз моје текстове, редовно објављивао молитву коју цитирам по сјећању: “Да сам вјерник, свако јутро би се овако молио: Боже, укини Републику Српску. Не дозволи да барбарство, злочин и етничко чишћење буду трајно награђени”.

Стога није чудо што сам уживао у блиставом тексту који је Андреј Николаидис 11. јануара 2012. године објавио у е-Новинама, под насловом “Шта је остало од велике Србије”. У свом тексту Николаидис је бриљантно приказао чудовиште створено “ножем, жицом и Серебреницом”.

Али овај пут не могу остати само на похвали писцу, него морам отићи корак даље: потписујем сваку ријеч у овом одломку - због којег је Немања Кустурица Николаидиса назвао “подгоричким талибаном”, а терористом га прогласили четнички лист Дан, кабинет Борис Тадића, Милорад Додик и Коча Павловић, кога одмила зову Кока, а иначе је портпарол Небојше Медојевића, званог Медо Земунац:

“Шта би у БиХ случају био истински цивилизацијски искорак? Очито да глобалне, надржавне и наднационалне институције правду претпоставе прагми, етику користи, па спроведу укидање, ако је потребно и насилно, Републике Српске.

Случај Николаидис и прикљученија

Пише: НСПМ

петак, 20 јануар 2012 15:43

